

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. VVironis Scotorvm Episcopi: ex ea quæ est apud F. Lauren. Surium fide digna. Floruit circà annum Domini 631. sub Pipino: eius nominis primo: Carlomanni filio: Francorum Duce ac Maiore Domûs ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

videretur, vir sanctus primo tamen congressu effecit, ut ortam dissidij & imminentis belli famam non modò extinxerint, sed agnanimetiam mansuetudinem induerint. Nec aliud sancti fuit quod potentissimorum regum ferociam non subitò compescuit, quàm sanctitatis & miraculorum eius celebritas, quæ longè lateque cum ingenti admiratione vagebatur. Itaque cum annos triginta admodum & tres in episcopali functione & omni vitæ sanctitate expleuisset, ingenii sui desiderio relicto, lætus ex corporis ergastulo ad cælos migravit.

Meritur vir sanctus.

al. Deiorū **VITA S. VVIRONIS SCOTORVM**

Teste C. Bar. to. 8. Annal. vide & Ioā. Molan in Indic. SS. Belgij. 3. Maij.

Patria eius.

Episcopi: ex ea quæ est apud F. Lauran. fide digna. Floruit circà annum Domini Pipino: eius nominis primo: Caroli Magni Francorum Duce ac Maiore Domini clarissimo.

Fuit S. VVironi Patria Scotia, insignium virtutum fertilissima: parentes verò vitæ generisq̃ conditione haud obscuri. Ex quidem procedente tempore litteris adulescentia adhibitus, & diuini Spiritus adspiratione prouentus; ætatem morum integritate supereminens, maiorumq̃ exempla sibi imitari proponens: iam præsignificare videbatur, quosita futurus esset. Porò cum ætate pariter crescente indies vitæ sanctitate: & Deo & hominibus charus extitit & amabilis. Noctes quidem imponebat precibus & psalmodijs; dies laboribus exigebat; sanctorum ambebat patrocinio; sibiq̃ è cælis opem implorabat periculis: & malignorum hostium machinamentis inuictus, aut à prosequendo animi sui desiderio car-

aliquo impedimento distineretur. Vnde pau-
 post Ecclesia prouinciæ istius pastore orbata:
 animi omnium tam Cleri quam populi con-
 sensu, tanquam cognatæ genti è cælo destinatus,
 depositur Antistes. At vir sanctus longè alienus
 terreni, moxq; perituri honoris ambitu, in hu-
 militate fortiter persistens, prorsus reclamatur; per-
 sistens verò plebs fidelis in sua sententia, multū
 licet refragatē electioni compellunt tandem
 assentiri. At ille hac occasione nactus opportuni-
 tatem è patria emigrandi (erat siquidem eius in-
 sulte consuetudo, vt electum Antistitē ilico Ro-
 mam mitterent à summo Pont. consecrandum)
 pro peregrinationis solo amore, vrgentis popu-
 li ad tempus cessit voluntatis: licet corā Deo lon-
 gè alia esset animi eius inrētio. Iter igitur ingres-
 sus comitatus Plechelmo sacerdote & Otgero
 Louiz; Christoq; duce prospero cursu mare e-
 mensus, tandem Romam peruenit: vbi beatis
 Apost. Petri & Pauli limina creb:ò inuisens, cū
 fidelissimis socijs, Rom. Pontifici innotuit. A quo
 accessit & de patria animiq; proposito requi-
 situs, primò exposuit causam aduentū sui; dein-
 de animi sui votum expromens, eius pedibus ad-
 uolutus quāta potest instantia petit: vt suum ve-
 lit præbere assensum nempe vt liberum esse sine-
 ret. At pius Pontifex nihil motus eius precibus
 populo Dei potius consulere voluit: & eius ele-
 ctioni suffragari. Inuitum igitur diuque reluctā-
 tem Episcopum illum consecrat, eundem hono-
 rem quoque impertiens Plechelmo sancti viri
 socio sacerdoti piensissimo; ambosq; cōplexus,
 multis auctos muneribus remisit in patriam: sua
 auctoritate præcipiens B. VVironi nē se vlli pe-
 regrinationi daret, donec esset reuersus ad suos.

Eligitur in
 Episcopum
 inuitus.

Mittitur Ro-
 mam conse-
 crandus à
 summo Pōt.
 Honorio.

Fuit is Ple-
 chelmus E-
 piscopus de
 Massa Can-
 dida vel iū-
 xta Bedam
 Candida ca-
 sa.

R r

Cuius

Cuius præcepta vir sanctus obtemperans, super
 ratis Alpium iugis, & traiecto demum maritimam
 patriam incolumis magna suorum gratulatione
 peruenit. Quibus inde bonorum operum &
 optimæ conuersationis egregijs exemplis pla-
 cere: moresque & vitam doctrinæ confirmare
 studuit. Et quamuis non segniter vitæ lumen
 spargeret in populos, manebat tamē semper illi
 peregrè proficiscendi desiderium; hominibus
 quidem occultum, sed notum Deo: qui etiam
 sua gratia illi præstò fuit, vt possit quandoque
 voto potiri suo. Oblata siquidem opportuni-
 tate, gregeque sibi commisso debite primatum
 prospecto; rursus assumens Plechelmum co-
 piscopum & Orgerum Diaconum valde re-
 ligiosum, posthabitis parentum blandimen-
 tis, delicijs, opibus, neglecta populari glori-
 a iter ingressus est: quod diu animo erat medi-
 tatus, iam in opus collaturus. Malebat enim
 inter alienos & externos pauper & villis haberi,
 quàm inter suos diues & gloriosus. Peragra-
 tis autem vicinarum regionum finibus, traie-
 ctoque mari Gallico, franciam deuenit, ubi à
 Pipino Francorum Duce, comperta illius pro-
 bitate, sanctaque intentione, vnà cum socijs
 honorificè admodum est susceptus: & præ ce-
 teris summa in veneratione vt patronus vni-
 versarum, ab eodem habitus. Locum quoque à motu
 diuini strepitu & turbis remotum illi attribuit in
 Petri Monte apud Ruremundam: in quo Ora-
 torium in honorem Deiparæ virginis con-
 stratum, & S. Petri Monasterium præclaro opere
 constructum etiam nū visuntur. Vbi vir sanctus,
 sese suosque consummata perfectionis exēpla
 cunctis aduentatibus indefessis exhibuit. narr.

Deserit Ep.
 piscopatam
 & abit in
 Franciam.

Est hic Pipi-
 nus, primus
 eius nomi-
 nis: de cuius
 præstantia
 vide tom. 8.
 C. Baron.

Is mons nūc
 nuncupatur
 S. Odilia
 Mons.

nam que oculos voluptati, haud aures ludibrijs,
 haud animum leuitati adhibuit: sed semper gra-
 uitate quadam & morū honestate exiit venerā-
 bilis. Christus illi in corde, Christus in ore; nec
 alium præter Christum diligens, quotidie in ara
 cordis sui illi se mactabat; vigilijs, precibus, ieiunij
 sese macerās: pauper quidem rebus, sed me-
 ritorum opibus locuples. Vndè pijsissimus Dux
 Pipinus tanta eum reuerētia excoluit, vt tanquā
 præfati animæ suæ vitæque Patrono, propter e-
 ximiam eius sanctitatem, sua illi peccata cōfite-
 ri solitus sit; nec erubuerit pro facienda confessi-
 one detractis calceis eū adire: eiusque salutaribus
 præceptis parere. Communibus quoque consul-
 tationibus sæpius voluit eum interesse; vt qui es-
 set consilio maturus, nec facili eloquio: non ac-
 cipiens personam, verū veritatem palam enū-
 cians. Reperitur quoque interfuisse Synodo Tra-
 iectensi: cui præfuere SS. VVilibrordus & Suui-
 bertus Antistites.

Eius virtutes & studia.

Quantus a-
 pud Pipinū
 fuerit.

Interfuit
 Cōcil. Tra-
 iectensi.

Ceterum his atque alijs virtutū ornamentis in-
 dies auctus, cum ad multam peruenisset senectū-
 tem; ac tempus iam adesset quo Dominus militē
 emeritum premijs afficere decreuerat: modica
 febre correptus, felicem Christo tradit spiritum
 æternum in cælis regnaturum. Sacrum verò cor-
 pus eius primo intrā oratorium supradictū hu-
 matum ac miraculis clarum, postea indè transla-
 tum est Traiectum, ad Primariam Basilicam. Ec-
 clesia siquidem Traiectensis Nortmanorum per-
 secutionem declinans, in memorato S. Petri, siue
 vt nunc loquuntur, S. Odiliae monte aliquamdiu
 resedit: vndè & corpus sanctum ad se recepit, &
 festum duplex eius celebrat Octauo Maij.

Felix obitus
 eius.

Translatio
 reliquiarū
 eius.

